

Uden for dagsordenen har den højtærede fiskeriminister ordet, for at han kan fremsætte det nu anmeldte lovforslag.

Fiskeriministeren (Oluf Pedersen): Her ved skal jeg have den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændringer i lov om oprettelse af et kreditinstitut for fiskerierhvervet*, ved hvilken sidste lov Kongeriget Danmarks Fiskeribank i sin tid blev oprettet. Om baggrunden for forslaget fremsættelse skal jeg gøre nogle bemærkninger.

Som det vil være det høje ting bekendt, har det danske fiskeri i de senere år været inde i en stærk udvikling, og ved en god indsats fra de danske fiskeres side er der opnået en stadigt stigende fangstmængde. Denne fremgang har også givet sig udtryk i en stigende eksport. Medens værdien af eksporten for 10 år siden således var 180 mill. kr., var den i 1958 375 mill. kr., altså mere end dobbelt så stor.

Denne udvikling har selvfølgelig ikke kunnet ske, uden at der samtidig har fundet en betydelig stigning i kutterbyggeriet sted. Jeg kan oplyse, at der i de sidste 3 år er bygget henholdsvis 64, 71 og 82 større kuttere. Der var ved udgangen af året 1958 8 stålkuttere. Hovedparten af kutterne er bygget med førsteprioritetslån fra Fiskeribanken, og til ca. halvdelen er der af statsmidler ydet et sekundært prioritetslån i henhold til de derom gældende love.

I de senere år er et vist antal af de nye kuttere bygget af erhvervsdrivende inden for andre erhverv. Dette skyldes antagelig de gunstige afskrivningsvilkår for fiskerkuttere. Til kutterbyggeri af sidstnævnte art er der hverken ydet lån af Fiskeribanken eller af statsmidler.

Hovedparten af de nye kuttere er bygget af fiskerne selv, og dette forøgede kutterbyggeri har selvfølgelig stillet store krav til Fiskeribanken. Situationen er i dag den, at Fiskeribanken har nået grænserne for sit maksimumsudlån, ligesom statsmidlerne til de sekundære prioritetslån er ved at være opbrugt, således at vi ikke har mulighed for at imødekomme det lånebehov, der gør sig gældende.

Maksimum for Fiskeribankens udlån mod sikkerhed i fiskerkuttere var oprindeligt 15

mill. kr. Denne grænse blev forhøjet først til 20 mill. kr., senere til 30 mill. kr. ved 2 love i henholdsvis 1955 og 1957. De bevillinger, som de sidste 3 år har været til rådighed for fiskeriministeriet til andenprioritetslån, andrager 2 mill. kr. årlig.

Fiskeribankens førsteprioriteter andrager normalt ca. 55 pct. af det pågældende fartøjs byggesum, således som denne er godkendt af Fiskeribankens skibssagkyndige, og det statslån, hvormed fiskeriministeriet kan supplere dette lån, er indtil 30 pct. af byggesummen. Det beløb, som den pågældende fisker selv skal have opsparet gennem arbejde i fiskerierhvervet for at kunne gennemføre byggeriet, har hidtil været og vil også i fremtiden blive mindst 15 pct.

Ved bevilling af de sekundære lån gennem fiskeriministeriet har fiskerflådens fornyelsesnævn medvirket. I dette nævn er de to hovedorganisationer, Dansk Fiskeriforening og Vestjysk Fiskeriforening, repræsenteret. Nævnets virksomhed går tilbage til 1938, og det har i de forløbne år stædt medvirket ved bedømmelsen af ansøgninger om sekundære prioritetslån.

For så vidt angår lånene til de færøske fiskere, er forholdet det, at førsteprioritetslånet normalt er blevet ydet af Færøernes Realkreditinstitut, medens andenprioriteten er blevet ydet gennem fiskeriministeriet efter en tilsvarende andenprioritetsordning som for fiskerne herhjemme. Også for Færøernes vedkommende gælder det, at lånebehovet er stort, og at de fastsatte bevillinger ikke giver mulighed for at yde de lån, som er påkrævede til udbygning af den færøske fiskerflåde.

Efter forslaget er det planen, at Fiskeribanken ikke alene som hidtil skal yde førsteprioritetslån til bygning af fiskerfartøjer, men at også den del af finansieringen, som sker gennem statslån, og som hidtil har ligget i fiskeriministeriet, lægges over i Fiskeribanken, som fremskaffer midlerne til de sekundære udlån på samme måde som til førsteprioriteterne. Jeg kan oplyse, at fra begyndelsen af 1958 har man fra Fiskeribankens side effektueret lånene gennem obligationsudstedelse, og disse obligationer har låntagerne så solgt på markedet.

I denne forbindelse vil jeg understrege, at det ikke er tanken med forslaget, at